

1. LIČNI PODACI

 Vaša fotografija	a. IME I PREZIME	Dijana Bogdanović
	d. E-MAIL ADRESA	irinej@blic.net
	e. ZVANJE	Profesor srpskog jezika i njiževnosti

2. RADNO MJESTO

a. Naziv ustanove:	JU OŠ „Zmaj Jova Jovanović“
b. Adresa:	Branka Zagorca 1
c. Telefon:	+387 51 431 770
d. Posao koji obavljate:	direktor škole
e. Razred ili uzrast djece sa kojom radite:	I - IX
f. Godine staža:	30

3. MOJA PEDAGOŠKA UVJERENJA

Čovjek koji uči i vaspitava mlade ljude može da bude šta god hoće, pa i predsjednik države, nobelovac, astronaut... Naša struka je sveto zanimanje. Najveći broj dobrih ljudi se može naći u prosvjetnim krugovima. Biti dobar čovjek je osnovna misija svih nas. Zato smo se i rodili na planeti Zemlji, a iz dobrote, kao osnovnog postulata, se rađaju dobre stvari.

Moj pedagoški kredo: Neka mi je suđeno da postignem podvig, ali ponosna sam što su mi ljudi povjerovali ono najdragocjenije – svoju djecu!

Moto: Posao? Problemi?

Duša djeteta je sveta. Cvijet u duši je još uvijek mali!

Imajte vremena za zalijevanje kako ne bi uvenuio!

4. INOVATIVNA PRAKSA

NASLOV/NAZIV:	„Karavan prijateljstva“
---------------	-------------------------

FORMULAR ZA PRIJAVU /NAGRADA ZA INOVATIVNE NASTAVNIKE/CE 2020.

KRATAK OPIS PRAKSE (do 200 riječi - jedan paragraf):	Projekat „Karavan prijateljstva“ postojao je još davnih sedamdesetih godina prošlog vijeka. U projekat je bilo uključeno 5 škola, iz različitih zemalja bivše Jugoslavije, Slovenije, Hrvatske, Srbije, Crne Gore, Makedonije i Bosne i Hercegovine. Osnovne škole učesnice projekta bile su: "Stražišće" iz Kranja, "Antun Mihanović" iz Osijeka, "Svetozar Miletić" iz Beograda, "Milan Vuković" iz Herceg Novog, "Kole Kaninski" iz Bitole i naša škola „Zmaj Jova Jovanović“ iz Banje Luke. Osnovni cilj projekta bio je upoznavanje i druženje učenika i nastavnika škola učesnica, upoznavanje različitih kultura, tradicija, gradova i jezika. U to vrijeme, svi smo bili iz iste države i nisu postojale velike prepreke u realizaciji projekta. Jednom godišnje smo se okupljali u republici, tj. gradu iz kojeg je škola koja je te godine uzimala domaćinstvo, upoznavali se, družili i stvarali prijateljstva za cijeli život. Obnoviti ovaj projekat u poslijeratnom vremenu, bio je veliki izazov, ali i veliko zadovoljstvo.
KATEGORIJA (Molim Vas da označite odgovarajuću kategoriju)	direktori

DETALJAN OPIS:

POLAZIŠTA <i>(Šta je prethodilo opisanoj praksi; kako je i zašto došlo do primjene opisane prakse?)</i> Ideja, kao što je gore već opisano, je postojala još iz vremena bivše Jugoslavije. Zamisao da se naši učenici upoznaju i nekoliko dana druže sa učenicima iz Slovenije, Hrvatske, Makedonije, Srbije ili Crne Gore se činila fantastičnom, posebno zbog toga što je rat na našim prostorima ostavio velike posljedice. Pripadnici različitih nacionalnosti i vjeroispovijesti su se udaljili, a djeca koja su rođena i deceniju poslije rata, često imaju različite predrasude o pripadnicima drugih naroda. Tome je posebno doprinijela teška materijalna situacija, jer većina učenika nije uopšte imala priliku da putuje van granica svoje, sad izuzetno male države. Obnova projekta „Karavan prijateljstva“, značila bi otvaranje novih vidika, bila bi prilika da se neke loše stvari pokušaju popraviti.
CILJ I ŽELJENI ISHODI <i>(sa kakvim ciljem ste realizovali navedenu praksu; šta ste željeli postići)</i> Osnovni cilj ovog projekta je bio, druženje mladih, razmjena iskustava na području obrazovanja i vaspitanja, upoznavanje istorije i kulture drugih zemalja, međusobno razumijevanje i solidarnost. Osim toga, obnovom prijeratnog projekta, pokušali bismo da razbijemo predrasude koje su se nažalost čvrsto usadile u razmišljanja mladih, koji u svom životu nisu imali priliku da upoznaju pripadnike naroda bivših jugoslovenskih republika.
DETALJAN OPIS REALIZACIJE <i>(Opis postupaka i koraka u realizaciji. U tekstu naznačite naziv i broj priloga koji se odnosi na taj segment/fazu realizacije.)</i> Od samog dolaska na mjesto direktora JU OŠ „Zmaj Jova Jovanović“, razmišljala sam o projektu „Karavan prijateljstva“. Znala sam da mora postojati način da se projekat obnovi, iako je na prvi pogled izgledalo nemoguće. Prije svega, bilo je potrebno kontaktirati sve sadašnje direktore škola učesnica da vidim da li su raspoloženi za nastavak projekta. Istakla bih da su svi sa oduševljenjem prihvatili ideju. Dogovoreno je da prvi preliminarni sastanak bude u Kranju, gdje bismo dogovorili dalje korake. Tako je i bilo.

NAGRADA ZA
INOVATIVNE
NASTAVNIKE

Odlučeno je da „Karavan prijateljstva“ traje četiri radna dana, kako bi učenici i nastavnici imali priliku da prisustvuju i nastavi koja se nesmetano izvodi u školi domaćina; dolazilo bi petoro učenika (VII – VIII razred), dva nastavnika i direktor. Odrasli bi bili smješteni u hotelu, a učenici kod učenika domaćina.

I odjednom, evo nas kao domaćinā! Bilo mi je važno da što više ljudi iz lokalne zajednice uključimo u ovaj projekat i tako mu damo na važnosti, ali i sve te ljude edukujemo i pokažemo kako jedna osnovna škola može da organizuje međunarodni projekat i ubijedi ljude da ulože u njega.

Oformila sam TIM domaćina „Karavana prijateljstva“, sastavljen od 5 nastavnika koji bi bili zaduženi za pojedine škole i to:

1. za Sloveniju: Drenka Lukendić, nastavnik muzičke kulture;
2. za Hrvatsku: Verica Gligović, nastavnik srpskog jezika i književnosti;
3. za Srbiju: Aleksandar Marić, nastavnik fizičkog vaspitanja;
4. za Crnu Goru: Snežana Đurić, bibliotekar,
5. za Makedoniju: Ostoja Čerčić, nastavnik geografije.

Njima su bila pridružena još po 2 nastavnika koja bi brinula o potrebama svojih gostiju, tako da bi se u svakom trenutku jedan od ljudi mogao odmoriti, a ostala 2 bi nesmetano nastavljala aktivnost.

U neposrednoj blizini škole, nalazi se hotel „Mig“, koji drže naši bivši učenici, pa je logičan izbor bio upravo ovaj smještaj, za 25 kolega „karavanaca“. Toliko ih je, naime, došlo u Banju Luku.

Odmah sam kontaktirala Odjeljenje za društvene djelatnosti pri Gradu Banjoj Luci i najavila se kod načelnika. Ideja mi je bila da Grad izmiri troškove smještaja. Načelnik me je primio sutradan, vidno zainteresovan, i za 2 dana poslije predstavljanja ideje na kolegiju, dobio zeleno svjetlo da nam se pomogne.

Vrlo važna stepenica je pređena.

Sada je trebalo odabrati porodice kod kojih će boraviti djeca iz drugih sredina, a to je bio vrlo zahtjevan posao. Bilo je vrlo važno da se dijete – gost u domaćinskoj porodici, osjeća dobrodošlo i sigurno. Kako smo odredili da u goste dolaze djeca uzrasta VII – VIII razreda, odjeljenjske sterješine su sazvale roditeljske sastanke na kojima su roditeljima objasnili projekat, njegovu svrhu i cilj i počeo je odabir porodica, koji je trajao oko mjesec i po dana.

Poslali smo obavijesti o datumu održavanja manifestacije i pozvali konzule Srbije, Hrvatske i Slovenije, koji se nalaze u Banjoj Luci i Crne Gore i Makedonije, koji se nalaze u Sarajevu da svojim prisustvom uveličaju otvaranje „Karavana prijateljstva“ u našoj školi.

Kao dugogodišnji nastavnik srpskog jezika i književnosti, osmislila sam prigodan kulturno – umjetnički program, koji je imao za cilj da svaku od republika bivše Jugoslavije predstavi pjesmom i igrom. Odabrala sam po 5 strofa pjesnika svake od zemalja na maternjem jeziku, koju bi izrecitovali naši učenici i 5 igara, koje su izveli takođe naši učenici, koji i inače igraju u okviru KUD-a „Rudi Čajavec“. Važno mi je bilo da program bude kratak, ali efektan.

Kako je TIM za domaćinstvo zasjedao nekoliko puta, dogovoril smo aktivnosti po danima.

Prvi dan protekao je u dočeku gostiju, smještaju u hotel, odnosno u porodice i naveče svečanosti upriličenoj u holu naše škole, te pozdravnim govorima konzula, predstavnika RPZ-a i direktora svih škola.

Drugog dana smo organizovali rafting na Vrbasu zahvaljujući pomoći bivšeg učenika naše škole, Borisa Trninića, koji je predsjednik Ronilačkog kluba „Buk“ iz Banje Luke i jedan je od organizatora Svjetskog prvenstva u raftingu.

Poslije ručka je dogovoren obilazak vrlo rijetke destinacije kojom se Banja Luka može pohvaliti. U pitanju je jedan od samo 3 samostana reda Trapista. Trapisti su vrlo važni za Banju Luku. U svim nedaćama sa kojima se borio ovaj grad, Trapisti su ostajali da zajedno sa građanima prevazilaze sve prepreke i teškoće. Zahvaljujući njima, Banja Luka je dobila struju, ali i čuvenu Banjalučku pivaru, gdje su se zaposlile brojne porodice, a veliki dio svojih prostorija je ustupila bolnici „Trapisti“, gdje se i danas liječe ortopedski bolesnici. Da ne zaboravimo i proizvodnju čuvenog sira „Trapist“, čiju recepturu čuva samo jedan od malobrojnih trapista.

Veoma je važno spomenuti porodicu Šajić, čije četvoro djece su naši učenici. Njima možemo zahvaliti za sve gastronomske užitke naših gostiju, ali i nas domaćina. Oni su vlasnici renomiranih banjalučkih restorana „Kazamat“, „Mala stanica“ i „Mc Tire Pub“ i potrudili su se da Banju Luku predstavimo u najboljem svjetlu i kada su hrana i piće u pitanju.

FORMULAR ZA PRIJAVU /NAGRADA ZA INOVATIVNE NASTAVNIKE/CE 2020.

Trećeg dana, organizovan je izlet na Kozaru, planinsku ljepoticu posebno poznatu po čuvenoj bici na Kozari u Drugom svjetskom ratu. Na Kozaru smo išli svi, i nastavnici i učenici, gdje smo uživali u roštilju, svježem planinskom vazduhu, sportskim igrama i odslušali izuzetno poučan čas istorije u Muzeju Nacionalnog parka „Kozara“. Naveče je organizovana svečena večera sa razmjenom poklona, preuzimanjem zastave „Karavana“ od strane sljedećeg domaćina i živom muzikom do kasno u noć. Poklone za goste je obezbijedio Muzej Republike Srpske (Plavi vez koji je na UNESCO - voj listi nematerijalnog kulturnog nasljeđa Bosne i Hercegovine), Turistička organizacija Grada Banja Luka (Maketa čamca dajak, karakterističnog isključivo za rijeku Vrbas i područje Banje Luke), a Grad Banja Luka (knjiga monografija o Banjaluci).

U međuvremenu su učenici gosti sa svojim domaćinima pohađali nastavu u našoj školi, prisustvovali organizovanoj radionici na engleskom jeziku, na kojoj su predstavljali sredine iz kojih dolaze i pravili panoe u obliku pazli, odgledali hit – film „Ljepotica i zvijer“ uz kokice i disko zabavu poslije projekcije u bioskopu „Palas“. Sa svojim domaćinima posjetili su i Park iz doba Jure, koji je u to vrijeme bio postavljen na tvrđavi „Kastel“.

Sa našom nastavnicom likovne kulture, Svjetlanom Lazić, svi učenici su izrađivali bedž „Karavana prijateljstva“. Prije podne, četvrtog dana je bilo rezervisano za odlazak u centar, doručak čuvenih banjalučkih ćevapa „Kod Muje“, obilazak obnovljene Ferhat pašine džamije – Ferhadije i obnovljenog pravoslavnog Hrama Hrista Spasitelja, te pijuckanje kafe u jednoj od najljepših bosanskohercegovačkih bašta hotela „Bosna“. U 14 časova smo se svi skupili u dvorištu škole, napravili zajedničku fotografiju i počeli ispraćati jednu po jednu školu. Rastanak je bio zaista dirljiv uz suze, čvrste zagrljaje i želje sa skorim viđenjem.

Važno je spomenuti da je sponzor svih prevoza u toku „Karavana prijateljstva“ bila agencija sa kojom inače sarađujemo, kada su u pitanju turistička putovanja naših učenika i nastavnika, a javni RTV servis Republike Srpske je medijski pratio sve aktivnosti „Karavana prijateljstva“.

EFEKTI; POSTIGNUTI REZULTATI *(Koje ste rezultate postigli? Kako to znate i čime možete potkrijepiti?)*

Realizacija projekta, prošla je bolje nego što smo mogli i zamisliti. Do sada smo se družili u Kranju, Zemunu, Bitoli, kod nas u Banjoj Luci, Osijeku i Herceg Novom. U Zemunu smo obišli čuvene zemunske kejeve, skoknuli do Beograda i Muzeja Nikole Tesle, Marakane, fascinantnog zoološkog vrta na Kalemegdanu te kovnicu novca. U Bitolju smo bili u Nacionalnom parku Pelister, obišli Sahat – kulu, prošetali Širokim sokakom i probali nebrojeno mnogo vrsta tucane paprike. Posebno iskustvo smo priuštili prijateljima karavancima, kada smo konačno imali priliku da ih ugostimo u svojoj Banjoj Luci. Rafting na Vrbasu, posjeta Kozari, te posjeta jednom od tri postojeća manastira franjevačkog reda Trapista u Evropi, degustacija čuvenog sira „Tapist“, koji se samo ovdje proizvodi po tajnoj recepturi, divna priča o osnivanju Banjalučke pivare i večera u restoranu „Kazamat“, koji se nalazi u tvrđavi Kastel i pod zaštitom je UNESCO-a, je nešto što će svako od njih dugo nositi u svom sjećanju.

U Hrvatskoj smo obišli Kopački rit, vozili se električnim brodićem, upoznali istoriju grada Osijeka, uživali uz Dravu i jeli najbolji riblji paprikaš na svijetu. U Herceg Novom smo uživali u čarima Jadrana, jeli ribu na gradele, ali i njeguški pršut i sir iz ulja, brodićem obišli Ostrvo cvijeća i Plavu špilju, sunčali se na Žanjicama, hodali po renesansnom Kotoru, gradu zaštićenom Poveljom UNESCO-a i stekli prijatelje za cijeli život.

Razbili smo predrasude, a učenicima priuštili jedinstvena i neponovljiva iskustva.

Ove, 2020. godine u maju je bila planirana posjeta Kranju i Osnovnoj školi „Stražišće“, ali nas je kovid – 19 spriječio, pa smo posjetu odgodili za sljedeću godinu.

Dodatni komentari i sugestije drugim nastavnicima koji bi željeli implementirati vašu ideju

Iz svega gore pročitano, lako je zaključiti da je apsolutno dobrodošao svaki vid saradnje sa nekom od škola iz regiona.

PRILOZI

Molimo vas da vaši prilozi sadrže samo neophodne materijale koji su potrebni kako bi ilustrirali vašu praksu ili kako bi omogućili drugim nastavnicima da je primjene. Maksimalan broj fotografija koje šaljete u prilogima je 20, a broj videozapisa je 2.

NAGRADA ZA
INOVATIVNE
NASTAVNIKE

FORMULAR ZA PRIJAVU /NAGRADA ZA INOVATIVNE NASTAVNIKE/CE 2020.

Vaše priloge dostavite zajedno sa prijavom našoj Milici Skokić, na e-mail adresu milica@coi-stepbystep.ba.

Za sva pitanja vezana za proces prijavljivanja i Nagradu za inovativne nastavnike/ce, obratite se Nedimu Krajišniku koji Vam stoji na raspolaganju putem e-mail adrese nedim@coi-stepbystep.ba.

Molimo Vas da priloge imenujete tako da postoji jasna poveznica sa praksom koju aplicirate:

Vaše ime_broj priloga (MarkoMarković_prilog01)

NAGRADA ZA
INOVATIVNE
NASTAVNIKE